

Výroční zpráva REPRE PKFL 2014

O projektu Výběru PKFL (dále jako „Repre“) se začalo poprvé uvažovat v létě roku 2012, kdy zakládání a činnost oblastních výběrů jednotlivých členských svazů bylo zmíněno na valné hromadě Asociace malého fotbalu ČR jako nepovinný úkol. Tehdejší první výzva na stránkách PKFL ale prošla víceméně bez povšimnutí a myšlenka se dočasně uložila k ledu.

Objevila se opět v lednu 2014 a opět na valné hromadě Asociace malého fotbalu ČR, jejímž jsme již od jejího vzniku v roce 2005 členem. Na této valné hromadě byl předložen a následně odhlasován návrh, aby plánovaná celostátní liga malého fotbalu (CLMF) neměla charakter ligy nejlepších týmů z jednotlivých svazů, ale ligy výběrů jednotlivých svazů. Tím se samozřejmě pro Repre otevřely dveře, do nichž bylo možno vstoupit.

Vznik Repre ale ani tak nebyl samozřejmý. Hlavním impulsem pro nás nakonec byli kolegové z milovického svazu malé kopané, a to hned ze tří důvodů. Zaprvé, byli to právě oni, kdo přišli s touto myšlenkou již na valné hromadě 2012 a znovu ji předložili o rok a půl později. Zadruhé, jejich výběr existuje již přes dva roky a mají tedy s jeho činností ze všech členských svazů asi největší zkušenosti. Zatřetí, v milovické hale se v únoru koná Victory Cup, který měl ambici stát se neoficiálním mistrovstvím republiky těchto oblastních výběrů. Na valné hromadě jsme tedy byli ze strany milovických přesvědčováni, abychom výběr sestavili a na Victory Cup přijeli. Po dohodě s administrátorem jsme tak tedy učinili a pustili se do náročné práce.

Fáze první: Victory Cup

Na sestavení Repre byly asi dva týdny, a výběr hráčů byl prováděn po několika liniích. Jednou linií bylo přímé oslovení všech jednatelů emailem, druhou linií byla výzva všem hráčům na webu PKFL, třetí linií vytipování vhodných hráčů ze strany vedení, zejména na základě vlastní zkušenosti ze zápasů první ligy PKFL. Jména se začala množit, ale s blížícím se termínem začala zase ubývat. Nakonec se tak dostalo i na hráče z nižších soutěží, často vybíraných pouze na základě individuálních statistik. I když to chvílemi vypadalo na velké fiasko, nakonec do Milovic v sobotu 8. února odjela desetičlenná sestava složená napříč ligami. I přesto jsme tušili, že když to nebude fiasko se sestavou, bude to fiasko herní – prostor na trénink v podstatě nebyl, a tak na turnaj odjela sestava, která spolu nikdy nehrála... Výhodou bylo, že ze skupiny postupovali všichni, a tak čas na sehrání se poskytovala základní skupina – celkem tři zápasy po dvanácti minutách. V té jsme postupně remizovali s výběrem Bratislavy (první pětiminutovka byla opravdu hodně ostrá, v podstatě jsme se nedostali k míči a hrdinou okamžiku se stal fantastický Honza Krupička v bráně; pak jsme se ale osmělili, hru vyrovnali a nakonec z ojedinělé, ale gólové šance mohli dokonce dosáhnout na šokující vítězství) a dorostenkami z Poděbrad (přijely jako náhrada za odhlášený výběr Mostu, přičemž sestavu dorostenek doplňoval v bráně jejich trenér a na hrotu ex-ligový Zdeněk Šenkeřík; otázky tak mělo toto utkání jen dvě – jestli stejně jako ostatní budeme všechno hrát až do prázdné kasy, a jestli individuální technická kvalita Zdeňka Šenkeříka bude nad síly naší obrany – a protože odpověď na obě otázky byla ANO, zrodila se z toho remíza 1:1) a poté prohráli vlastním gólem po naprosto vyrovnaném zápase s výběrem Ostravy. Poslední zápas ale potvrdil, že se stále lepšíme, proto jsme do osmifinále s Velkým Meziříčím, hraném již na patnáct minut, šli optimisticky. Po celý zápas jsme byli lepší, ale ani jednu z našich pěti stoprocentních gólových šancí jsme nedokázali proměnit, pouze dvakrát trefili tyč. Následné penalty jsme nezvládli, a tak naše účinkování na turnaji mělo nejkratší možný časový rámec. Přesto turnaj ukázal nadějný začátek naší Repre, a současně ukázal na problémy, které nás měly trápit celý rok. Střílení gólů...

Výroční zpráva REPRE PKFL 2014

Sestava Repre PKFL:

- Jan Krupička, Bazinga
- Marek Matějka, Čelzí
- Ladislav Novotný, Rychlá rota
- Vilém Řehák, Čelzí (1 gól, 1 ŽK)
- Vojtěch Sedmidubský, Judo Club Jenis
- Dominik Dvořáček, Nápoje
- Jakub Fliegel, Nápoje
- David Voves, Ambassadors
- Petr Lukeš, Red Team
- Tadeáš Toulec, FC Pony Slaystation

Fáze druhá: Zelen Cup

V červnu nás čekala druhá, mnohem větší výzva. V rámci příprav na budoucí celostátní ligu byla jedna ze skupin ZelenCupu, jednoho z největších letních turnajů v malém fotbale, vyhrazena jen a pouze pro oblastní výběry, kterých se nakonec zúčastnilo osm. Včetně PKFL, samozřejmě. Na tuto vrcholnou akci a první reálné poměření sil s ostatními výběry však bylo potřeba se mnohem pečlivěji připravit, než na zkušební únorový turnaj. Na konci května se proto vedení Repre rozrostlo: ke sportovnímu manažerovi a zakladateli Repre Vilému Řehákovi přibyli Marek Řeháček a Michael Šarapatka. Oba mají zkušenosti s vedením týmů z PKFL, oba navíc působí jako delegovaní rozhodčí, a tak mohli do výběru hráčů přispět svými osobními zkušenostmi z našich ligových trávníků. Na bedrech obou nových členů realizačního týmu bylo aktualizovat seznam vytipovaných hráčů, oslovit je, uspořádat první seznamovací trénink a dva přípravné zápasy. To se nakonec podařilo až nad očekávání dobře – sešli jsme se na Plamínkové na prvním tréninku v pondělí 9. června, poté jsme v úterý 17. června absolvovali na Podvinném Mlýně první sehrávací zápas proti týmu Lhotka Stars, a nakonec ve čtvrtek 19. června opět na Plamínkové modelový zápas proti FC Lehovec City, kde jsme se již snažili připravit na herní model turnaje v podobě 2x12 minut. Určitou kaňkou na přípravných turnajích byl zjevný nezáměr ze strany týmů i hráčů první ligy, a tak nezbylo, než vsadit na dravé mládí zástupců druhých a třetích lig. Ze tří přípravných srazů vykristalizovala čtrnáctičlenná širší nominace, z níž měla vzejít finální nominace deseti hráčů do pole a dvou brankářů. Jak už to ale bývá, zdravotní, rodinné a jiné indispozice nakonec zmenšily nominaci na osm hráčů, kteří spolu s vedením odjeli o víkend 20. až 22. června do dějiště turnaje v Českém Dubu. A protože nakonec počet hráčů byl nižší, než bylo plánováno, zasáhli do hry i oba noví trenéři.

V sobotu nás tedy čekalo sedm zápasů naší speciální skupiny A. Začali jsme hned zostra v osm ráno proti Brnu. Jeden z papírových favoritů doplatil na to, že se turnaje účastnila i Reprezentace ČR, která „odsála“ pár brněnských hráčů do svého kádru, a tak Brňáci měli jen jednoho hráče na střídání. Začali tedy spíše pasivně ze zajištěné obrany a aktivitu jsme převzali my. Hned na úvod jsme po pěkné kombinaci trefili tyč, ovšem záhy se projevil rozdíl v obou týmech. My jsme v mnoha zápasech možná až příliš chtěli kombinovat a chybělo nám nějaké překvapivé zjednodušení hry, naopak Brno, pokud mělo možnost dostat se k naší bráně, bylo mnohem nebezpečnější. Dostalo se tak do vedení a se štěstím jsme přečkali i další velkou šanci. Ve druhé

Výroční zpráva REPRE PKFL 2014

půli jsme tlačili a Dominik hlavou po autu zaslouženě vyrovnal. V posledních minutách převzalo iniciativu Brno a zatlačilo nás, nicméně i přes některé šance jsme udrželi zaslouženou remízu.

Ve druhém zápase nás čekala Příbram, v kádru mimo jiné s bývalým ligovým fotbalistou Janem Rieglem. Herně byl scénář podobný, Příbram s jedním hráčem na střídání se nikam nehnila a hrála hodně pěší fotbal, byla ovšem silná na míči a dokázala z minima vytěžit maximum. Po gólech Davida a Michala jsme rychle vedli 2:0. Byli jsme jasně lepší, ale po smolném tečovaném gólu jsme naprosto přestali hrát a přizpůsobili se pomalému tempu soupeře, místo abychom jej rozběhali a přehráli. Když k tomu připočteme hrubé taktické chyby a dva inkasované góly po špatném střídání, odešli jsme ze zápasu naprosto zbytečně s porážkou 2:3. Obzvláště když teď už víme, že Příbram v sobotu ani jednou neprohrála a skončila v naší skupině druhá, tak tento ztracený cenný skalp o to více zamrzí.

Ve třetím zápase nás čekal favorit z Hanspaulské ligy. Bylo jasné, že fotbalově na soupeře mít asi nebudeme, a tak jsme se zaměřili na defenzivu. A přestože jsme v kádru měli v podstatě jediného čistokrevného obránce, překvapivě jsme až do poloviny druhé půle drželi s favoritem krok. Do hry jsme se moc nedostali, ale ani Hanspaulka žádné velké šance neměla. Pak se však ujala povedená, přesná a skákavá střela z voleje po rohu a minutu na to nás Hanspaulka rozebrala na levém křídle a šla do dvoubrankového vedení. Na zvrát už v tomto zápase nebylo, a tak jsme s vítězem skupiny a nakonec i celého turnaje prohráli 0:2, nicméně jsme odešli ze zápasu se ctí.

Po prvních třech těžkých zápasech nás měli čekat papírově přijatelnější soupeři, s nimiž jsme ale bohužel vyhořeli. Zápas s Hanspaulkou byl fyzicky hodně náročný, dosavadní výsledky i přes poměrně dobrou hru nám nepřidaly ani psychicky a v neposlední řadě nám nepomohla ani hodinová pauza před dalším zápasem. Proti Blansku jsme tak byli naprosto vytuhlí, bez pohybu, bez nápadu. První půle byla ještě vcelku vyrovnaná, nicméně jsme o gól prohrávali, druhá půle byla katastrofa. Po dvou hrubých individuálních chybách v obraně už nebylo v závěru o co hrát, a tak jsme nakonec odešli s debaklem 0:4.

Pátý zápas proti Jihlavě už byl výrazně lepší. První půli jsme byli aktivní, a především se nám oproti předchozím zápasům konečně podařilo zjednodušit hru a začít více střílet. Po Markově povedené střele jsme vedli, poločasovou remízu zařídila hodně přísná penalta v posledních sekundách poločasu. Ve druhé půli jako bychom už fyzicky nemohli, přeci jen sobotní porce zápasů by vydala skoro na tři běžné zápasy malého fotbalu. Jihlava nás přehrávala a jen díky skvělému Jirkovi v bráně skončil zápas pouze 1:2.

Šesté kolo nám přiválo do cesty Milovice a zápas okopíroval souboj s Blanskem. V prvním poločase jsme rozhodně nebyli nijak výrazně horší, ale o gól jsme prohrávali, ve druhé půli se nám celá hra po individuálních chybách sesypala jak domeček z karet a nakonec jsme dostali nepopulárního bůra.

Na závěr nás tak čekal souboj s Mostem o poslední místo, kde jsme si aspoň na konec turnaje zlepšili chuť. Sice jsme opět prohrávali, ale přeci jen Most byl jasně nejslabší tým skupiny a trpělivou hrou jsme naši převahu dokázali vyjádřit i góly. Střelecky se prosadili Marek, Dominik a Šimon a vyhráli jsme 3:1.

Shrnuto, výsledkově jsme neuspěli, ale herně jsme určitě nijak výrazně nepropadli. Se silnými soupeři jsme sehráli vyrovnané zápasy, otázka je, jak by se turnaj vyvíjel, kdyby los byl jiný a začínali jsme třeba s Blanskem, Jihlavou a Milovicemi. Trefně to okomentoval kapitán Michal:

Výroční zpráva REPRE PKFL 2014

„Jako hráč musím říct, že sobotní část turnaje byla velmi fyzicky i psychicky náročná, zkoušeli jsme různé taktiky a standardní situace, a když jsme vedli a zápas vypadal k našemu prospěchu, dostali jsme studenou sprchu v podobě rychlého gólu a otočení celkového vývoje zápasu“. Sobotní večer jsme začali dobrou večeří v nedaleké restauraci a pak jsme se uchýlili do hlavního „tábora“ na připravený zábavný program večera a hlavně k vývěsce rozpisů utkání vyřazovací části.

Do nedělního prvního vyřazovacího kola jsme chytli kluky (pány) z týmu Kopačky Březno, kteří prošli svou skupinu s jedinou remízou, jinak samými výhrami a skóre 24:4. Evidentně byli potěšeni, že chytli soupeře o několik let, kilo a zkušeností slabšího a slibovali si hladký přechod přes náš výběrový tým. Avšak opak byl pravdou. V neděli jsme nastoupili v 10.30 místního času na hřišti v Bohumilči (předměstí Českého Dubu) proti borcům z Března, přičemž jsme museli udělat změny v sestavě. Gólman Jirka se ze služebních důvodů musel vrátit v sobotu večer do Prahy, a tak v bráně zaskočil Marek Štěpánek a na hrotu se objevil i další člen realizačního týmu, abychom udrželi tři hráče na střídání. Odehráli jsme náš nejlepší zápas turnaje, důsledná obrana, rychlé protiútoky a přesné přihrávky znamenali naší výhru 2:1 – vedli jsme po gólu Dominika, soupeř po změně stran vyrovnal, ale po gólu Šabiho jsme šli opět do vedení my. Mohli jsme dát i více gólů, trefit vše do brány (zejména prázdnou bránu bychom trefit mohli), takhle jsme se o postup strachovali až do poslední sekundy, ale zvládli jsme to. Postup byl zcela zasloužený, soupeř hrál staticky, spoléhal pouze na svou váhovou převahu, a v podstatě si za celý zápas kromě gólu a jedné střely žádnou další velkou šanci nevytvořil. Přesto v táboře Března zavládla frustrace a byli jsme označeni za nekopy :)

Nálada po tomto utkání rapidně stoupla a vypadalo to na vcelku slibný začátek dne. Naším dalším soupeřem byl tým Justiční omyl, vedený starým známým Žížou, takže o motivaci bylo postaráno dvojnásob. Tým soupeře nebyl špatně laděný, ale jejich hráčské výkony nebyly tak dobré, jako ty naše, a doplatili také na absenci hráčů na střídání. I když jsme se bohužel hodně přizpůsobovali jejich pasivní hře, což znamenalo výhru pouze 2:1 s odřenýma ušima, v zápase jsme nicméně byli lepší, vyhráli jsme zaslouženě a posunuli jsme se mezi 16 nejlepších týmů turnaje. První gól dal hned v úvodu Dominik, pak jsme zaspali brejk soupeře a bylo vyrovnáno, vedení nám vrátil David.

Naším dalším soupeřem byl tým DUSKO GOGA TEAM Teplice (pocházející přesněji řečeno z Modlan u Teplic), který byl plný velmi ofenzivních hráčů se slušnou technickou vybaveností a důrazem a byl nad naše síly. V prvním poločase se soupeř dvakrát prosadil z poměrně nenápadných akcí, ve druhém poločase velmi zkušeně vysoko napadal a v podstatě nás nenechal rozehrávat. A když využil jeden rychlý brejk a vstřelil třetí gól, bylo rozhodnuto. Zajímavé bylo, že poté se soupeř mezi sebou rozhádal a přestal hrát, a tak David nejprve snížil a poté jsme šli do brejku tři na jednoho, který jsme bohužel nevyužili. Škoda, do konce ještě nějaká ta minuta chyběla a třeba jsme to na ty penalty mohli dotáhnout... Po prohře 3:1 jsme se tedy s turnajem rozloučili v Top 16, stejně jako třeba Blansko, Milovice, Brno. Potvrdilo se tak, že i přes nepovedené výsledky prvního dne jsme s ostatními výběry vcelku konkurenceschopní. Turnaj byl velmi silně obsazen, za vítěznou Hanspaulkou skončil na druhém místě vynikající slovenský tým Lazio Košice, třetí byl náš přemožitel GOGA TEAM a na čtvrtém místě skončil Pauls Team 2008, který odehrál celý dvoudenní turnaj bez jediného hráče na střídání!

Ve výsledku tedy ZelenCup dopadl vcelku pozitivně, řada hráčů prokázala své kvality, na druhou stranu ale bylo zřejmé, že je před námi ještě spousta další práce předtím, než se budeme moci ucházet o zápis do celostátní ligy.

Výroční zpráva REPRE PKFL 2014

Sestava Repre PKFL:

- Jiří Zeman Ambassadors (jen sobota)
- Radek David, FC Ressler Boys
- Michael Šarapatka, FC Lehovec City
- David Voves, Ambassadors (3 góly)
- Dominik Dvořáček, Nápoje (4 góly)
- Michal Kuník, SK Pleská (1 gól)
- Jan Šabacký, FC Lehovec City (1 gól)
- Marek Štěpánek, SK Pleská (2 góly) – v neděli jako brankář
- Šimon Kulakowski, AG Dehcurew (1 gól)
- v neděli Marek Řeháček, PKFL

Fáze třetí: příprava na celostátní ligu

V říjnu jsme zahájili třetí fázi přípravy našeho výběru. Z červnového turnaje vyplynuly čtyři provázané úkoly, na něž bylo potřeba se v další fázi blíže zaměřit: (1) početně rozšířit kádr potenciálních členů výběru; (2) doplnit stávající mladý tým o zkušenější hráče; (3) posílit defenzívu o další obránce; (4) zvýšit efektivitu zakončení doplněním hrotových útočníků. Po začátku nové sezony mohli členové vedení z řad delegovaných rozhodčích vidět přímo na vlastní oči řadu nových týmů a hráčů, které pak bylo možno oslovit s nabídkou účasti v Repre. Dále se samozřejmě pracovalo i se stávajícím poměrně rozsáhlým seznamem potenciálních členů Repre, který byl sestaven již na jaře. Díky tomu se v podzimní části na hřišti objevila řada nových tváří, které hned od samého začátku začaly dokazovat, že jejich zařazení do Repre bylo a je zcela oprávněné.

Podzimní část jsme zahájili v úterý 4. listopadu na Plamínkové soubojem s výběrem ligy PRAMAKO. V naší sestavě z červnového turnaje nezůstal v podstatě kámen na kameni, ale značně obměněný tým neměl se sehráním větší problémy a v utkání s podobně se sestavou experimentujícím soupeřem jasně dominoval. Do vedení jsme šli hned v samém úvodu, soupeř

Výroční zpráva REPRES PKFL 2014

záhy vyrovnal po nedůsledně bráněném autovém vhazování, ale ještě do poločasu jsme naši převahu zúročili do dvoubrankového vedení. Když PRAMAKO začalo ve druhé půli útočit na hranici maximálního rizika včetně brankáře na půlce, okamžitě se projevil přínos zkušených hráčů. Jakmile soupeř ztratil míč, okamžitě jsme trestali přes skoro celé hřiště do prázdné brány, a tím asi definitivně rozhodli o vývoji utkání. V euforii jsme pak navýšili až na 6:1, teprve v samém závěru utkání hraného netradičně na 2x40 minut jsme polevili a dovolili soupeři dvěma góly korigovat. Spousta našich dalších šancí zůstala nevyužita, ale podobně i PRAMAKO mělo dost šancí, a oba naši brankáři tak museli nejednou dokázat své kvality. Vstup do podzimu tedy byl úspěšný.

Sestava: Jiří Zeman (Ambassadors), Štěpán Šmíd (Borussia) - Radek David (ResslBoys), David Voves (Ambassadors), Leon Petrů (Borussia) - Dominik Dvořáček (Nápoje), Matěj Soucha (O. A. Arrows), Lukáš Hora (Borussia) - Pavel Semrád (ResslBoys), Tomáš Šustek (Rychlá rota).

Branky: Dvořáček, Semrád, Soucha, Hora 3.

O tři týdny později, ve středu 26. listopadu, se na Plamínkové hrála odvěta. My jsme sestavu oproti prvnímu zápasu spíše doplnili, než obměnili, naopak soupeř po experimentech v prvním utkání vsadil na větší jistotu. Utkání tak bylo mnohem vyrovnanější, naše taktické plány narušil velmi rychle inkasovaný gól. Bylo vidět, že oproti předchozímu zápasu působíme nejistě a jako by bez zájmu. Možná za to mohla již celkem zima odpovídající konci listopadu, možná hráči měli v hlavách, že je za pět dní čeká zápas s hanspaulkou. PRAMAKO nebylo herně lepší, v tomto ohledu spoléhalo v podstatě na jediného velmi nebezpečného hráče vpředu, naopak jeho obrana vypadala zranitelná. V čem byl mezi týmy obrovský rozdíl, byl důraz. V tom jsme se soupeři nedokázali vyrovnat a nakonec nás to stálo dobrý výsledek. V polovině prvního poločasu jsme vyrovnali a poté převzali iniciativu, ovšem v závěru poločasu jsme dvakrát dokázali netrefit prázdnou bránu a v poslední minutě naopak po ojedinělé akci PRAMAKO a naší individuální chybě v obraně jsme prohrávali. Ve druhém poločase jsme opět vyrovnali, a minutu nato po další naší hrubé chybě při rozehrávce opět inkasovali. Závěr již byl jen bezzubé dobývání branky soupeře, který si již výhru pohlídal.

Sestava: Jiří Zeman (Ambassadors) - Radek David (ResslBoys), Leon Petrů (Borussia), Filip Mančal (Lehovec), Michael Šarapatka (Lehovec) - David Voves (Ambassadors), Matěj Soucha (O. A. Arrows) - Dominik Dvořáček (Nápoje), Lukáš Hora (Borussia), Michal Kuník (SK Pleská) - Tomáš Šustek (Rychlá rota).

Branky: Soucha, Kuník.

V pondělí 1. prosince nás čekal první zápas v rámci přátelských zápasů celostátní ligy, a to s výběrem hanspaulské ligy. Začínat zrovna s nejsilnějším protivníkem jsme sice úplně nechtěli, ale nakonec to tak vyšlo. HL měla sedm hráčů z kádru na Mistrovství Evropy v Černé Hoře, ale byla otázka, jestli nám tento fakt může pomoci. HL má širokou základnu potenciálních reprezentantů, a tak na nás stejně vyrukovali s dvanácti hráči. My jsme řešili opačný problém. Opakovaně se potýkáme s problémem náhlých omluvenek pár hodin před zápasem, a nejinak tomu bylo i tentokrát. Do zápasu jsme tak mohli nastoupit pouze s jedním střídajícím hráčem. O to větší překvapení bylo, že jsme v prvním poločase byli rovnocenným soupeřem a možná měli i více šancí, než hanspaulka. Proměňování je ale naším dlouhodobým problémem, protože typických nových útočníků máme zatím v sestavě minimum. Hanspaulka se poprvé prosadila poměrně náhodně až někdy v polovině poločasu, druhý gól jsme jim namazali sami špatně provedeným autovým vhazováním a třetí gól jsme inkasovali po rychlém brejku v samém závěru poločasu. Vzhledem

Výroční zpráva REPRES PKFL 2014

k tomu, že jsme sami měli za první půli čtyři jasné gólové šance, průběžný stav byl určitě zklamáním, a bylo jasné, že psychicky hráčům do druhého poločasu určitě nepomůže. To se také potvrdilo. Po změně stran, i když nám neplánovaně pomohl Jirka Bouše, abychom aspoň trochu ušetřili síly, tak už jsme prostě na početnějšího soupeře fyzicky neměli a dostávali góly do otevřené obrany. Tím spíše, že jsme aspoň ten jeden čestný gól chtěli dát (nakonec si ho hanspaulka dala sama). Šlo tedy jen o to, na jakém čísle se výsledek zastaví. Konečný stav 1:9 je samozřejmě debakl, ale v tomto případě způsobený kvantitativním, nikoliv nutně kvalitativním rozdílem.

Sestava: Karel Mařík (Daytona) - Radek David (ResslBoys), Leon Petrů (Borussia), Michael Šarapatka (Lehovec City) - Pavel Semrád (ResslBoys) - Dominik Dvořáček (Nápoje), Matěj Soucha (O. A. Arrows), ve druhé půli Jiří Bouše (O. A. Arrows).

Branky: vlastní HL.

Týden před Vánoci nás pak v pondělí 15. prosince čekalo uzavření sezony v milovické hale. Domácím jsme měli co oplácet, na ZelenCupu jsme od nich dostali bůra, takže o motivaci bylo postaráno. Jenže – omluvenky... Kombinace zranění, dovolených, pracovních povinností a výmluv způsobila, že jsme nakonec do Milovic museli odjet ve značně kombinované sestavě, složené převážně z hráčů Lehovce. Domácí na nás hned na úvod vlítli a měli jsme co dělat, abychom jejich úvodní tlak přestáli. Naštěstí pro nás vyjma jedné tyče se do větších šancí nedostali. Bylo ovšem nepříjemné, že jsme příliš nebyli schopni podržet míč, což samozřejmě dlouhodobě nebyl udržitelný průběh hry. Podařilo se nám ale hru vyrovnat a koncem poločasu jsme opět potvrdili, že dávat góly se nám prostě nedaří – a to jsme šli třeba sami na brankáře... A tak jsme po dvou slepených gólech prohrávali a museli dotahovat. Druhý poločas byl z naší strany výrazně lepší, jednak se nám aktivním presinkem dařilo narušovat rozehrávku soupeře, jednak jsme měli míč na svých kopačkách a konečně předvedli divákům náš kombinační um. Bohužel v té době jsme již prohrávali po chybě v rozehrávce o tři góly. V zápětí jsme ale po autu snížili, a stále bylo o co hrát. Vedle neproměňování šancí nás ale sráží i zbytečné chyby v obraně, respektive v defenzívě – v tomto zápase totiž naši záložníci své defenzivní povinnosti neplnili úplně dle pokynů, a tak skóre narostlo na čtyřgólový rozdíl. Zbytek zápasu ale patřil nám: po rohu a využitě chybě v rozehrávce soupeře jsme se dostali na dostřel dvou gólů, v zápětí jsme trefili břevno. Dvougólový rozdíl nakonec na závěrečné drama nestačil a milovičtí své vítězství uhájili.

Sestava: Tomáš Jauker (Lehovec City) - Radek David (ResslBoys), Michal Soucha (O. A. Arrows), Filip Mančal (Lehovec City) - Matěj Soucha (O. A. Arrows), Jan Šabacký, Radek Klouček - Michael Šarapatka (všichni Lehovec City), Memmet Mammedov.

Branky: David 2, Michal Soucha.

Třetí fáze tak skončila trochu rozpačitě. Tým se podařilo doplnit o další kvalitní hráče se zájmem reprezentovat, na druhou stranu kádr stále není dostatečně široký na to, abychom případné výpadky (a zejména náhlé výpadky) dokázali efektivně nahradit. Na druhou stranu se ukazuje, že máme dostatek kvalitních gólmanů, podařilo se konsolidovat obranu, máme k dispozici řadu šikovných a technicky i fyzicky dobře vybavených záložníků a snad se nám během zimy podaří najít i nějakého toho gólového útočníka. Příprava výběru tak bude na jaře 2015 pokračovat, a snad se dostaví i kýžené zlepšené výsledky...

Zapsali: Vilém Řehák, Michal Kuník (část k ZelenCupu)